

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 30 maja 2008 r.

w sprawie środków mających na celu zmniejszenie ryzyka w odniesieniu do następujących substancji: trójchloroetylen, benzen, 2-metoksy-2-metylobutan

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2271)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/471/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 następujące substancje zostały określone jako substancje priorytetowe wymagające oceny zgodnie z rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1179/94 ⁽²⁾ oraz (WE) nr 2364/2000 ⁽³⁾, dotyczącymi – odpowiednio – pierwszego i czwartego wykazu substancji priorytetowych, przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 793/93:

— trójchloroetylen,

— benzen,

— 2-metoksy-2-metylobutan.

(2) Państwa członkowskie wyznaczone jako sprawozdawcy na mocy powyższych rozporządzeń zakończyły działania związane z oceną ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego stwarzanego przez wymienione substancje zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony istniejących substancji oraz zaproponowały strategię ograniczenia ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽⁴⁾.

(3) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE) oraz z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), które wydały opinie na temat ocen ryzyka przeprowadzanych przez sprawozdawców. Opinie te zostały opublikowane na stronach internetowych tych komitetów.

(4) Wyniki oceny ryzyka i dalsze rezultaty strategii ograniczania ryzyka są przedstawione w odpowiednim komunikacie Komisji ⁽⁵⁾.

(5) Na podstawie powyższej oceny należy zalecić podjęcie pewnych środków mających na celu zmniejszenie ryzyka w odniesieniu do niektórych substancji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 26.5.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 26.10.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 157 z 21.6.2008, s. 1.

- (6) Zalecane środki mające na celu zmniejszenie ryzyka w odniesieniu do pracowników należy rozważyć w ramach ustawodawstwa o ochronie pracowników, które uznaje się za stanowiące odpowiednie ramy do ograniczenia ryzyka ze strony omawianych substancji w zakresie, w jakim jest to niezbędne.
- (7) Środki mające na celu zmniejszenie ryzyka przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/93,
- 4) W celu ułatwienia wydawania pozwoleń i monitorowania na mocy dyrektywy 2008/1/WE (dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli), benzen należy włączyć do obecnie prowadzonych prac mających na celu opracowanie wytycznych w sprawie najlepszych dostępnych technik (BAT).
- 5) Narażenie mikroorganizmów w przemysłowych oczyszczalniach ścieków należy, tam gdzie stosowne, poddać kontroli przepisów krajowych w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla mikroorganizmów i środowiska.

NINIEJSZYM ZALECA:

SEKCJA 3

SEKCJA 1

TRÓJCHLOROETYLEN

(Nr CAS 79-01-6; nr Eines 201-167-4)

Środki mające na celu zmniejszenie ryzyka dla pracowników (1)

- 1) Należy rozważyć przyjęcie dobrowolnego porozumienia z Europejskim Stowarzyszeniem ds. Rozpuszczalników Chlorowanych (ECSA) w imieniu europejskich producentów i dystrybutorów substancji a klientami, pozwalającego na sprzedaż przedmiotowej substancji jedynie tym klientom, którzy przestrzegają karty bezpiecznego stosowania trójchloroetyleny w czyszczeniu metali. Karta ta nakłada na użytkowników wymóg stosowania trójchloroetyleny do czyszczenia metalu w systemach całkowicie zamkniętych, jak to zostało określone w części 4 normy europejskiej EN 12921 oraz poddawania monitorowaniu przez osoby trzecie pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami.

SEKCJA 2

BENZEN

(Nr CAS 71-43-2; nr Eines 200-753-7)

Środki mające na celu zmniejszenie ryzyka dla środowiska (2, 3, 4, 5)

- 2) W celu wykluczenia potencjalnego zagrożenia dla przemysłowych oczyszczalni ścieków w miejscach produkcji i/lub przetwarzania benzenu zaleca się, by właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 2008/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ (dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli) określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do benzenu w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczynają działać zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami (zwanymi dalej „BAT”) z uwzględnieniem technicznych właściwości odnośnych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.
- 3) Państwa członkowskie powinny ściśle monitorować wdrażanie BAT w odniesieniu do benzenu oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji o BAT.

2-METOKSY-2-METYLOBUTAN

(Nr CAS 994-05-8; nr Eines 213-611-4)

Środki mające na celu zmniejszenie ryzyka dla środowiska (6–11)

- 6) Zapobieganie wprowadzaniu przez człowieka wszelkich substancji, w tym również 2-metoksy-2-metylobutanu, do wód podziemnych jest głównym celem obowiązujących obecnie na terenie Wspólnoty przepisów prawnych⁽²⁾. Zaleca się zatem podjęcie programów monitorowania tam, gdzie stosowne, w celu wczesnego wykrycia wód podziemnych zanieczyszczonych przez 2-metoksy-2-metylobutan.
- 7) Ponadto zaleca się szerokie stosowanie najlepszych dostępnych technik podczas konstrukcji podziemnych zbiorników benzyny i dystrybutorów na stacjach obsługi oraz w trakcie ich eksploatacji. Państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie obowiązkowych wymogów dla wszystkich stacji obsługi usytuowanych w strefach zasilania wód podziemnych.
- 8) Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 2008/1/WE (dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli) określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do 2-metoksy-2-metylobutanu w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczynają działać zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami (zwanymi dalej „BAT” z uwzględnieniem technicznych właściwości odnośnych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.
- 9) Państwa członkowskie powinny ściśle monitorować wdrażanie BAT w odniesieniu do 2-metoksy-2-metylobutanu oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji o BAT.
- 10) Lokalne emisje do wód powierzchniowych należy, tam gdzie stosowne, poddać kontroli przepisów krajowych w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla środowiska.
- 11) Istniejące środki prawne zalecane w celu ochrony wód podziemnych uznaje się za wystarczające dla ochrony ludzi narażonych poprzez środowisko.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, s. 1 (Dz.U. L 327 z 22.12.2000).

SEKCJA 4

ADRESACI

- 12) Niniejsze zalecenie skierowane jest do wszystkich sektorów, w których dokonuje się przywozu powyższych substancji, produkuje się je, transportuje, przechowuje, przetwarza na preparaty lub przetwarza w inny sposób, stosuje, usuwa lub odzyskuje, oraz do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji
